

отъ Матѳея, Посланія-та до Тимоѳея, и Псалмы-тѣ; но коѣж книгѣ слѣдѣ коѣж сѣ чели, и колко врѣме сѣ іж чели, това не ни е извѣстно; а дѣто избрали за прочитѣ тѣзи книги, причина-та е и явна и уважителна. На първо мѣсто трѣбвало да е поставено, разбира ся, Евангеліе-то, съ расказъ-тѣ си за искупленіе-то; додѣто въ Писма-та до младый-тѣ проповѣдникъ, Тимоѳея, и въ неизмѣримы-тѣ дълбини на Псалмы-тѣ е имало обиленъ матеріалъ за наставленіе и побужденіе въ всѣко врѣме. Съ скаскы-тѣ си върху тѣзи части отъ Св. Писаніе, Бугенхагенъ, така сѣщо, е тълкувалъ и Десетъ-тѣ Заповѣди и Символъ-тѣ на Вѣрж-тѣж. Не е чудно, прочее, че Библейскы-тѣ классове станжли народолюбими, и че множество пълняло залж-тѣж на Гымназіѣж-тѣж когато управитель-тѣ ѣ расказвалъ нѣща по Библиѣж-тѣж или по богословіе-то. “Толкозъ радушно,” казва Меланктонъ, “бѣхж посрѣщжти тѣзи раскази на Бугенхагена, щото и граждани-тѣ както ученици-тѣ ся стичахж да го слушать, и сѣ тѣхъ заедно такыва отъ священници-тѣ и монасы-тѣ които не бѣхж безбожници.” Исключеніе-то съдържано въ думы-тѣ “такыва . . . които не бѣхж безбожници,” има твърдѣ голѣмо значеніе: то показва че бѣ-